

Ὁ Κύριος Ε., ὡς ἐμάθομεν, παρήγγειλε πρὸς τὸν ὑπηρετὴν του. — Ἐὰν ἔλθωσι νὰ μὲ ζητήσωσι διὰ τὰ ὑπουργικά, εἰπέ νὰ περιμείνωσι εἰς τὸ γραφεῖόν μου, διότι ἐν τὸς μῆς ὥρας τὸ πολὺ ἐπιστρέφω.

Ἡ ἱστορία λέγει, ὅτι οὐδείς ἠνόηλησε τὸν προνοητικὸν τοῦτον μνηστῆρα τοῦ χαρτοφυλακίου.

Ἀνάλογον τούτου περιστατικὸν ἔλαβε χώραν ἐν Ἀθήναις τῷ 1865. Ὁ κ. Χ., ἀνὴρ φιλόσοφος, ἀλλὰ διατεθειμένος πάντοτε νὰ ὑπηρετῇ τὴν πατρίδα εἰς ὑψηλὰς θέσεις, πεπεισμένος, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σχηματισθῇ κυβέρνησις ἄνευ αὐτοῦ, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἔμεινεν οἰκουρῶν, τὸ κλασικὸν φράκον ἔχων ἑτοιμον παρ' ἐκυτῷ μετὰ τοῦ λευκοῦ λαυμοδέτου, ἕως οὗ τὸ ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη ἄνευ αὐτοῦ.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ἐμφωλευούσης ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ἑλληνοῦ ἄκρας φιλοδοξίας συνδυαζομένης μετὰ τῆς βαθείας πεποιθήσεως ἣν τρέφει, ὅτι ἡ Πατρίς ἀπόλυτον ἔχει ἀνάγκην αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ἑλλάς εἶναι ὁ τόπος τῶν ἐξαιρέσεων καὶ τῶν ἰδιοτροπιῶν, ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει καὶ ἡ σπανία ἐξαιρέσις τοῦ μισούντος τὸ χαρτοφυλάκιον. Ὁ τοιοῦτος ἐθεωρήθη πάντοτε μισὸς ἀνθρώπος παρὰ τῶν συμπολιτῶν του. Πολλοὶ μάλιστα ἀρνοῦνται τὴν ὑπαρξίν τοιοῦτου ὄντος, καὶ ἀποδίδουσι τὸ φαινόμενον εἰς ὑποκρισίαν. Οὐχ ἦτον, γενομένου ποτὲ λόγου περὶ εἰσαγωγῆς νόμου, ὅπως οἱ ὑπουργοὶ λαμβάνωνται διὰ κλήρου, ἠκούσθη τις συντόμως ζητῶν, ὅπως ὁ κληρωθεὶς δύναται νὰ πληρώσῃ ἀντικαταστάτην.

Περὶ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης συνόδου ἐνδιαφερόμενός τις παρεκάλει τὸν ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν κ. Γ. Βούλγαρην περὶ τινος νομοσχεδίου τῆς δικαιοδοσίας του, τὸ ὁποῖον εἶχε περάσει ἤδη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ δὲ κ. ὑπουργὸς τρίβων τὰς χεῖράς του ἀπήντησε: Φίλε μου, ἀκόμη δὲν ἐσκέφθη ἡ κυβέρνησις ἂν τὰ τὸ εἰσαγάγῃ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν βουλὴν· οὔτε λόγος ἔγεινεν ἀκόμη.»

Τώρα, ἐὰν δεχθῶμεν, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ἐξακολουθῇ ἀκόμη νὰ παρακολουθῇ τὰς ἐργασίας τοῦ ὑπουργείου μὲ τὴν αὐτὴν ἀγνοίαν, καὶ ἂν ἤθελε τὸν ἐρωτήσῃ τις: «Κύριε ὑπουργέ, ποῦ εἶνε τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν περὶ τῆς ἐγκαίρου κατὰ θάλασσαν συντάξεως τῆς χώρας, ὡς εἶπεν ὁ βασιλικὸς λόγος;» Ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ ἀπῆντα βεβαίως: «Φίλε μου, δὲν γνωρίζω τίποτε· οὔτε λόγος ἔγεινεν ἀκόμη.»

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἄν ὁ Victor Hugo ἔγραφε τὴν ἱστορίαν τῶν δύο τοῦ κ. Τρικούπη προγράμμάτων, ἤθελε τὴν ἐπιγράψῃ μὲ τὸ γινώσκον του: *ceci tue cela.*

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βασιλικοῦ λόγου τὸ πνεῦμα τοῦ Μολιέρου ἐκεῖ που πλανώμενον συνέλαβεν ἐν τῇ θέᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν ἰδέαν τῆς σατυρικωτάτης τῶν κωμῶν διῶν του, ἣν ὁ Γάλλος Ἀριστοφάνης προτίθεται νὰ γράψῃ τώρα μετὰ θάνατον ἐντὸς τῆς ἀναβραζούσης πίστεως. Ἐπιγράφεται *Belliqueux malgré lui* οὐ *Un Héros d'occasion*.

Τὸ μόνον ρουσφέτι, ὅπερ οἱ γηγενεῖς Λούστροι λαμβάνουσι παρὰ τῶν ἐκδοτῶν ἐφημερίδων, εἶναι τὸ νὰ τοῖς δίδεται τὸ φύλλον τοῦ Πάσχα πρὸς πώλησιν κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ κήμου ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν.

Ὁ κ. Τρικούπης, ὡς ρουσφέτιον παραχωρήσας εἰς τοὺς ἐκδότας τῆς Ὁρας τὴν πώλησιν τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἔμεινεν ἐκ τῆς Βουλῆς ἐξόδιον τοῦ λαοῦ, νομίζομεν ὅτι ἐξωμώσεν αὐτοὺς μὲ Λούστρους.

Μέχρι τοσοῦτου ἐντείνεται ἡ μανία τῶν παρασκευῶν καὶ τῶν γυμνασίων, ὥστε πολλάκις ἀκούομεν πολὺ παράδοξον πράγματ' οὕτω προχθὲς ἐδημοσιεύθη, ὅτι ἡ Σαλαμίνα ἐξῆλθε τοῦ λιμένος, ἵνα ἐκτελέσῃ γυμνάσια πυροβολικῶν.

Ἐκ τοῦ Ἑλληνοῦ λαοῦ μανθάνομεν, ὅτι ὁ κ. Ν. Παπαμιχαλόπουλος ἀκαίτοι μὴ φέρων μέγα ὄνομα, κατῳρῶσεν τὴν ἀποκτήσῃ οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀριθμὸν βουλευτῶν δηλ. *δέκα καὶ τρεῖς*.

Ὅτι κατὰ τὰς Γραφὰς ἔπεσεν ὁ κ. Τρικούπης, μὴ ἔτι ἤδη ἀπὸ πολλοῦ κυβέρνησις, ἀποδεικνύει τὸ ἐξῆς αὐτολεξιζήτην ἐκ τῶν Ἀγίων Γραφῶν: «Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσι ὡσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ Βουλῇ» (Παροιμιῶν Κεφ. ΙΑ').

ΣΤΡΥΦΝΟΥΤΣΙΚΟΣ.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ'

Δρομολόγιον

Δρομολόγιον

Ἄτμολοίον τῆς αὐτῆς ἐταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν Πέμπτην ὥραν 6 π. μ. εἰς Σύρον καὶ ἐπιστρέφει ἐκεῖθεν τὸ Σάββατον πρωΐαν.

Ἐτερον ἀτμολοίον ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς ἀνὰ πᾶν Σάββατον ὥραν 5 π. μ. διὰ τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον, ἤτοι διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλίδαν, Ὀρεοῦς, Νέαν Μιζύην καὶ Βόλον, ἐνθεν ἐπανακάμπτει διὰ τὸν αὐτὸν λιμῆνα εἰς Πειραιᾶ τὴν Πέμπτην πρωΐαν.

Ἐσαύτως ἀτμολοίον ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου κατὰ δικαιοδοσίαν ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 7 π. μ. ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.

Δι' ἐκτενέστερας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε ἐν Πειραιᾷ μὴν παρὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐταιρίας ὁμοίως τῆς Ἁγίας Τριάδος, παρακλιθεὶς τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Δ. Σούρβα, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐταιρίαν ἢ Ἀγροφῶν παρὰ τὰ Καντεία.

Ἐν Πειραιᾷ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1880.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Θ. ΧΑΛΚΟΜΑΤΑΣ Εἰς τὸ ἰμφοροπρακτικὸν κατῆσθαι τοῦ κ. Θ. ΧΑΛΚΟΜΑΤΑ, παρὰ τῆς πλοιοποιῆς κ. Λευκαδίτου, ἐκορίσθησαν ὑπέσχετα εἰς Ἀγγλίαν.

Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ συνιστᾷ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδαχθῶσι τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ ἰδίως τὴν ἰταλικὴν φιλολογίαν τὸν κ. Γ. Σ. ΧΟΙΔΑΝ ἐπὶ ἑτη διαμείναντα ἐν Τοσκάνῃ.

Γ. ΣΟΛΩΝ ΚΑΙ ΥΪΟΣ. Ἡ Ζαχαροπλαστικὴ ἀναδιδασθεῖσα εἰς καλλιτεχνικὴν ἐπιστήμην εὐρισκίται εἰς τὸ μέγα Ζαχαροπλαστεῖον αὐτοῦ. Ἐξοχὸς ζαχαροπλάστης καλλιτέχνης Γάλλος ἴσθησεν ἐκεῖ τὸ atelier του. — Τρώγετε γλυκὰ, ἡμεῖς καὶ μὴ φοβηθεὶτε τὴν πᾶσιν ὁμιλίαν σας. Ἰδοὺ τί σὰς προσφέρει ὁ κ. Σόλων διὰ τοῦ ἐπιπέδου ἐλθόντος γάλλου καλλιτέχνη του, εἰς τὸ κατῆσθαι του, ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.